

Hajlékomba jöjj...

Köszöntés: „Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét. hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban öelötte életünk minden napján (Lk 1,68.74-75).”
Ámen.

Fennálló ének: 179. dicséret: „A bűnből hozzád sietek...”

Fő ének: 309. dicséret: „Mennyei Ige jelenél...”

Előfohász: „Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek. [...] Az én Uram, az Úr jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti (Ézs 40,1.10-11).” Ámen.

Előíma: Drága Istenem, hálás vagyok Neked, hogy állandóan rám gondolsz, és magadat akarod nekem adni, a saját szerető szívedet. Hogyne ne örülne lelkem Előtted, Uram, Megváltóm? Királyok Királya, Ki szeretetből lett gyermek, ma egyet kérek Tőled, teljes szívemmel és teljes lelkemmel a Te személyedhez akarok tartozni. Csak Téged akarlak, és nemet mondok a bűnre, amely lehúzó, megkötöz és megsebez másokat. Köszönöm, hogy állandó vendége akarsz lenni az életemnek. Köszönöm Neked, hogy sok mindent meg kell tanulnom Tőled, de főleg azt, hogy utáld a bűnt és a vétket, de ha megjelenesz, parancsolj életemnek, és tudasd velem, hogy Szentlelked ereje által olyan utakon vezetsz, amelyekről nem tudom, merre tartanak, de a sok küzdelem, betegség és könny a javamra válik és gyenge hitem erősítésére szolgál, mert Te megszabadítasz bűneimtől. Légy áldott, testté lett Ige, hogy az evangélium üzenete ma is készen van a számomra, cselekedj úgy, hogy átérezzem bűnösségemet, de mindenekelőtt elfogadjam irgalmadat. Buzgón hívlak segítségül Téged ma is és kérlek, hogy irányítsd életemet szent akaratod szerint, Megváltóm. Szólj hozzám, építs, újíts meg, formálj úgy, hogy készen álljak és gyümölcsöt teremjek Neked Lelked erejével. Segíts, és járj velem, drága szerető mennyei Édesatyám, egyetlen Közbenjárómért, Jézusért, hallgass meg. Ámen.

Textus: Máté evangéliuma 8. rész 1-13. versei: *„Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz. Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: Akarom. Tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes rendelt el, bizonyosságul nekik. Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy*

százados, és kérte őt: Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak. Ő így szólt hozzá: Elmegyek, és meggyógyítom. De a százados ezt felelte: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, nekem is vannak alárendelt katonáim. És ha azt mondom az egyiknek: Menj el! – akkor elmegy, és a másiknak: Gyere ide! – akkor idejön, vagy ha szólok a szolgámnak: Tedd meg ezt! – akkor megteszi. Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhöz: Bizony mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben. De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; akik pedig a mennyek országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. A századosnak pedig ezt mondta Jézus: Menj el, és legyen a te hited szerint. És meggyógyult a szolga még abban az órában.”

**Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Világunkban éles különbségeket húzunk a pogányok és a hívők, a tiszták és a tisztátalanok, a gazdagok és a rászorulóok között. Jézus teljesen lebontotta ezeket a válaszfalakat. A lényeg az alázaton van, a hangsúly áttevődik rólam Őrá, a Főre, az ember iránti hamisítatlan érdeklődés válik erőteljessé és a Krisztus kijelentésébe vetett hit. Mindez jelen van a világban, micsoda lelki szépség! Mindez jelen van a világban, a templom ajtaján kívül és nem a szentélyen belül, micsoda szégyen! A mi gátlásaink és kritikánk ilyen távol vetették tőlünk az emberket. De Krisztus emberről emberre halad végig a saját kikövezett útján. Ő nem válogat. Akit az Atya Jeruzsálem felé haladó útjába állított, annak oldja a problémáját és kérését. Nem ő választ, hanem Mellette döntenek. Elsőpri a hamis vallási gőgöt, megtöri az egyházi kellékek sajátosságait, semmibe veszi a társadalmi pozíciókat és szabályokat - és szélesre tárja az ajtót a világ irányába, beleértve a hitetleneket, istenteleneket és pogányokat is. És íme, vámszedők és sziroföníciai asszonyok jönnek hozzá, sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, hogy találkozzanak a Szeretettel, higgyenek Benne, és örökké szaporítsák az Ő áldott küldetését és a megváltó Isten hűségét, valamint a

bizonyosságtevés zászlójára egy célt tűzzenek ki, hogy megismertessék másokkal is az Őbenne megjelent irgalmat. Jézusnak most az útjába egy pogány százados keveredik, aki emberszerető, mint a mi mennyei Édesatyánk. Jézus pedig ezzel akkor szembesül, amikor ez a pogány színt vall. Az ő lelke is keres és kutat. Szereti Isten népét. Sőt, még zsinagógát is épített a népnek Lukács bizonyágtétele nyomán (ld. Lk 7,5), ezért kivívta az emberek tiszteletét. Becsülték és szerették. De mégis hiányzott az életéből a Jézussal való tapasztalat. Hallani akarta Jézus erőteljes beszédét, mégpedig a szívében. Isten pedig mindez megadta neki. Szolgája nagyon szenvedett. Szinte halálán volt. Ez az állapot nagyon bántotta őt, és szíven ütötte. De ő úgy bánik a szolgával a rabszolgatársadalom kellős közepén, mintha ő lenne a római császár. A századosnak értékes a szolgája. Ez a pogány megszegyenít bennünket is, akiket már nem érint érzékenyen, hogy a templomunk előtt hajléktalanok ülnek, inkább zavar. Ez a pogány megszegyenít bennünket is, mert legtöbbször már csak akkor értesülünk egy testvérünk betegségéről, amikor a templomban hallunk halálhíreről. A százados oldja szolgája betegségét. Miért? Egyszerű a válasz: félte az Urat. Az istenfélők oldják mások betegségeit. Az istenfélők tudják, hogy hogyan kell oldani mások szenvedését. Jézus elé vinni. Jézus kezébe letenni. Jézushoz emelni. Jézustól kérni segítséget. Jézus pedig hajlandó elindulni, menni tenni, venni és szolgálni feléjük, de... A százados nem kéri ezt Tőle. Nem vagyok méltó. Nem érdemlem meg. Nem vagyok rá talán fel sem készülve. Nem kérhetek Tőled olyat, ami Téged lealacsonyít. Inkább kisebbé lesz. Nem hátrál meg, de kisebbé lesz, mert előtte a Legnagyobb áll. Alázatos marad Istene előtt. Megvallja, hogy neki nincs semmi érdeme. Nagy vágya, hogy hajlékába jöjjön Jézus, de nem kérhet Tőle ilyet. Körültekintő és tapintatos. Van ilyen? A parancsok világában élve, a keménység és a kesztyűs kéz világából jövet, van a katonákban, a századosokban gyengédség és megértés? Van ilyen? Igen, mert akit a hit irányít, az tudja, hogy Őhöz Isten szeretetével jön. Nem kell követelőznie. Nem kell

bezárkózni, nem kell szabadkozni, nem kell mellé beszélnie, elég, ha őszinte és tiszta vizet öntve a pohárba. A százados Ura előtt alázatos és nyíltszívű marad. Nem kell kéréseink mögé bújni Isten előtt, csak elég, ha őszinte és egyenes vagy az Úrral. Jézus kész mindenre, mert ebben az esetben is, amikor látja a hitet, akkor enged neki és hagyja, hogy a pogány százados hite érvényre jusson. Ő parancsok világából jön, és Jézus szava olyan erős, hogy Ő kész mindent megtenni. Ő kész távolból gyógyítani. Ő kész a messziségből életet megújítani. Jézus mindenre kész, ha hitet talál. Jézus mindenre vevő, ha a szavaink és kéréseink mögött nem a mi önző énünk van, hanem Belé vetett hitünk. Álljatok meg a hitben! Álljunk meg Előtte őszinte hittel. Hogyan jöjjön Krisztus a mi hajlékainkba? Nem kell csavaros eszünkkel, agyafúrt gondolkodásmódunkkal válaszolni neki, elég, ha kimondjuk, Te vagy az Úr, én pedig az ember. Nagyszabású és eredeti hit áll előttünk, amely párosult egy nagy adag alázattal. Ő nem színészkedik, ő nem alakoskodik, ő nem változtatja meg a döntését, határozottan és alázatosan kér, még hozzá erős hittel és azzal a meggyőződéssel, hogy Jézusnak van hatalma ezt elvégezni. Nincsenek hiábavaló megfutott körei, nem fontoskodik, csak őszintén kér. Milyen jó lenne hajlékunkkal a ránk bízottakkal kapcsolatban erős hittel kérni az Urat, hogy segítsen, hogy gyógyítson gyermekeink, unokáink, dédunokáink, szüleink életén, akiknek a lelki és testi vívódásait mi látjuk igazán. Könyörögj úgy, mint egykor J. B. Souček, prágai teológiai tanár, tette, aki felesége halálos ágya mellett állva így könyörgött: „Előtted kitérem alázatos szívem, amikor keményen tartom magam, de reménykedem a Te ígéretedben, hogy aki hozzád jön, azt nem utasítod el, hanem örökre megtartod.” Jézus ma is olyan hitet keres, amely erősebb, mint mi vagyunk és csak a Legerősebbre támaszkodik. Ő értékeli a hitet, amely nem kételkedik. A nagy hit az a hit, amely megváltoztat minket. A nagy hit az a hit, amely gyógyítja a testvért és csak érte kulcsolja össze a kezét. Krisztushoz járulni, hogy családjaink Krisztussal együtt gyógyuljanak. Egyedül Ő válhat áldássá

számunkra. Ő ezt akarja és így akarja, és ha hiszed, kedves testvérem, hogy ez lehetséges Jézus számára, akkor új élet várományosa lehetsz. Krisztus, Aki sarokkővé lett az Atya házában, Ő jön el hozzád, hajlékodat templomává formálja, hogy meggyógyítson mindenkit, aki házában él és mozog. Ami a százados számára elképzelhetetlen volt, az mindannyiunk számára Isten ajándéka. A Szentlélek által Jézus bennünk lakozik, testünk az Ő temploma (lásd IKor 3,16) Ő hatalmas bennünk. Velünk lakozik. Megment a gonosz hatalmától, felemel a betegségből, megszabadít a lelki nyomorúságtól és a testi gyengeségtől, ami lerontja az életemet, mert vagy önmagam elől menekülök, vagy Jézus elől. Valld meg neki életed mélységét, ahogyan a százados tette, ne titkolj el Előle semmit, ne takargasd a hajlékodból lévők szenvedését, fájdalmát, bűnét és lelki halálát, fejezd ki nyomorúságodat, de ne csak erről, hanem arról a lépésről is beszélj, amely közelebb visz az áldott orvoshoz. Mi bátorít benneteket ebben az adventben, kedves családok? Engem és családomat a megváltás, amely Jézus Krisztus személyében a miénk. A mi szerencsétlen állapotunk miatt az orvos már megtette a maga döntő lépését, emberré lett. Útja az emberhez pontosan ilyen, és egy szóval kifejezhető: „Akarom!” Felülről adatik ez, nem tőlünk van. Az emberszerető Isten mentsen meg kegyelme szerint, védelmezze családjainkat Jézus Krisztus vére által és nézzen le ránk. Ő add nyugalmat, csendességet! Hívd Őt: Hajlékomba jöjj! Szegény hely az, de mindörökké hálás, úgy áldja Krisztusát, mert Jézus oda lép be, ahol méltatlanok és bűnösök élnek, és mégis megteszi, mert Ő akarja. Vajon, mi akarjuk-e, és hittel valljuk-e egyedül Neked van Rá hatalmad. Azt akarjuk, amit Jézus akar ebben az adventben? Azt akarjuk, amit csak Jézus tud? Azt akarjuk, amire csak Ő képes? Közel van az Úr, és hajlékomba jön, megcselekszi azt, ami számodra lehetetlen. Közel van az Úr, és ezt mondja: *„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónomon; mint ahogy én is*

győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónján. Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek (Jel 3,20-22)!" Ámen.

Utóima: „Így vigasztalta őket, és szívhez szólóan beszélt velük (IMóz 50,21b).“

„Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat (Róm 12,21).“

„Emlékezz szolgáltnak tett ígéretedre, amelyhez nekem reménységet adtál (Zsolt 119,43).“

„Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt! Az Úr közel (Fil 4,4-5)!“

„Ezt mondja megváltód, az Úr, aki az anyaméhben formált: Én, az Úr alkottam mindent: egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet (Ézs 44,21)!“

„Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny (Zsolt 19,2).“

„Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte... (Jak 5,13-14).“

„minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása. [...] Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket (Jk 1,17.21).“

„Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, Uram, támogatt engem (Zsolt 94,18).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten (Zsid 13,16).“

Áldás: „Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani. Meg is váltja Izráelt minden bűnéből (Zsolt 130,7-8).“ Ámen.

Záró ének: 62. zsoltár 1.4-5. versei: „Az én lelkem szép csendesen...“